

paa Bopælen, og der er givet det Barsel, som Bopælens Afstand fra den Ret, hvortil der indstævnes, kræver, og naar den, for hvem Stævningen forkyndes, staar i saadant Forhold til den Paagjældende, at den kan forkyndes for ham, at det f. Ex. er hans Hustru eller Tjende, er Stævningen gyldig, selv om der svares, at han er bortreist, og man ikke veed, naar han kommer hjem o. s. v. Om der end kan paavises enkelte Afgjørelser, hvor der er stet Afvisning af den Grund, kan der ogsaa paavises andre Afgjørelser, hvor der er negtet Afvisning af den Grund, saa at det er i ethvert Fald et Spørgsmaal, som kan siges efter den bestaaende Ret at være tvivlsomt. Og jeg maa tilføie, at jeg efter en Høiesteretsdom, der er falden for nogle faa Aar siden, nærmest maa antage, at Høiesteret vil statuere, at naar Stævningen er forkyndt paa Bopælen med det Barsel, som Afstanden fra Retten kræver, og virkelig er forkyndt for Noget, der staar i nært Forhold til ham, som Lovgivningen fordrer, er Stævningen gyldig, uanset, hvad der svares. Derfor vil man ikke efter min Mening ved dette Forslag kunne opnaa at fastholde Noget, der gjælder, men vil statuere noget Nyt. Jeg kan derfor ikke Andet end meget fraraade at vedtage det her omtalte Endringsforslag.

Ordføreren (Mein): Jeg skal gjøre Mit til, at 3die Behandling af denne Sag ikke skal medtage en uforholdsmæssig lang Tid, særlig paa det Standpunkt af vore Forhandlinger, hvorpaa vi nu befinde os. Det er derfor kun nogle korte Bemærkninger, for hvilke jeg ubeder mig Thingets Opmærksomhed. Der er stillet to Endringsforslag til denne 3die Behandling, af hvilke det ene er stillet af Justitsministeren og tiltraadt af Ordføreren, altsaa af mig. Naar jeg har tiltraadt det, er det, fordi jeg i alt Væsentligt er enig i de Betragtninger, der ere gjorte gjældende, navnlig i dette Øieblik af den meget ærede Minister. Jeg kan imidlertid ikke tale for dette Forslag som Ordfører for Udvalget, thi Udvalgets Flertal har vedblivende udtalt sig imod denne Endring. Man har været imod den af de Grunde, jeg allerede anførte ved 2den Behandling, idet jeg da gjorde opmærksom paa, at et lignende Forslag havde været til Overveielse i Udvalget, men der var blevet forkastet af Flertallet; og ved den Overveielse, der har fundet Sted mellem 2den og 3die Behandling, har Flertallet i Udvalget fastholdt sin tidligere Anskuelse, den nemlig, at det vilde være at træde de Personer for nær, om hvilke her nærmest er Tale, naar man vilde stille dem

anderledes end Folk i Almindelighed, naar man ikke overfor dem vilde gjøre gjældende, at Stævningen først skal forkyndes paa deres Bopæl, men at de strax maa søges udenfor deres Bopæl, paa det Sted, hvor de tilfældig træffes, og navnlig har man forment, at det vilde være meget ubehageligt for de Personer, om hvilke der er Tale, Svende, Kommiss'er, Fuldmægtige o. s. v., om de skulde kunne søges af Stævningsmændene uden for deres Bopæl i Nærværelse af deres Kammerater og Andre. Som sagt, mig forekommer det ikke, at disse Betragtninger have saa stor Betydning, som man vil tillægge dem, men i alt Fald tillader jeg mig at udtale den Formening, at dette Punkt overhovedet ikke i sig selv har saa særdeles stor Betydning, thi det forholder sig jo som det blev udtalt af den høitærede Justitsminister, at hvis man ikke vedtager hans Endringsforslag, vil hele Forfæjellen blive den, at saa maa man først forsøge at forkynde Stævningen paa Bopælen, men er den Bedkommende ikke der, hvilket i Reglen vil være Tilfældet, gaar man imidlertid til det Sted, hvor han arbejder, og forkynder Stævningen der. Ligesom jeg af denne Grund finder, at der ikke er særlig Grund til at fastholde sin Modstand mod Ministerens Endringsforslag, tillader jeg mig paa den anden Side at mene, at hvis dette Endringsforslag skulde blive forkastet, er Ulykken heller ikke stor; i Virkeligheden vil den eneste Følge deraf som sagt blive den, at Stævningsmændene komme til at gaa først til Bopælen og dernæst til Bærstedet, men i Reglen vil dette kun være nogle Minuter, eller i alt Fald kun en ganske kort Tid, som der derved bliver Tale om at spille. — Hvad det af 3 Medlemmer af Udvalget, altsaa et Mindretal i dette, stillede Endringsforslag angaar, forholder det sig jo saaledes, at et aldeles overveiende Flertal i Udvalget, nemlig 6 imod 3, har været imod dette Forslag. Ogsaa med Hensyn til dette Forslag kan jeg i det Væsentlige henholde mig til, hvad der blev udtalt af den høitærede Justitsminister. Jeg skal kun yderligere gjøre et Par Bemærkninger derom, og jeg vil da sige, at hvis det forholdt sig saaledes som den ærede Ordfører for Mindretallet (Veth) har gjort gjældende, at efter den nu gjældende Ret vil en Stævning blive at afvise, naar Stævningsmændene have givet den Paategning om, at ved dens Forkyndelse blev det erklæret af de Tilstedeværende, at den Indstævnte var bortreist og ikke kunde ventes tilbage, inden Sagen faldt i Rette, saa sker der jo ingen Forandring i denne Henseende ved Lovforslaget, idet dette jo ikke giver nogen Regel